

Gerevich András

költő a konditeremben

a költő a konditeremben
keresi magát a tükörben
izmok hajlatában rímek
feszülnek viszketnek
a gondolatok súlya
lehúzza önképe
minden nyögés alliterál
megvakarja de csak viszket
a mondatnak fájnak a szavak
az izmok összecsengenek
génekbe kódolt az értelme
mély levegő magas lécs
a bicepsz és tricepsz rímel
a mozdulat formát ölt
gyúrni gyúrni gyúrni
kenyeret kegyeket
nagyon szexi szeretne lenni
mert a test és az elme
túl absztrakt és metaforikus
izomzata hősi eposz tanúja
saját húsának drámai hőse
kivetkőzik a szavaiból

Tiszatáj, 2021/4.